

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.111/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Gáthy Zoltán ügyvéd (4700 Mátészalka, Kossuth u. 47.) által képviselt I. rendű felperes neve, címe I. r. és II. rendű felperes neve, címe II. r. felpereseknek - a Dr. Rózsavölgyi Ágnes ügyvéd (1055 Budapest, Szalay u. 13.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.P.20.721/2008/27. sorszámu ítélete ellen az I. és II. r. felperesek részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja; megállapítja, hogy az alperes az I. r. felperes képmásával visszaélt, mellőzi az I. r. felperesnek perköltség fizetésére kötelezését, az I. r. felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 36 000 (Harminchatezer) forintra leszállítja, az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 71 000 (Hetvenegyezer) forintra felemeli.

Feljogosítja az I. r. felperest, hogy a M.-i Városi Bíróságtól a 3.P.20..../2007/42. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvhöz az alperes által becsatolt zárt borítékban található 20 darab fényképfelvétel kiadását kérheti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az alperes által a II. r. felperesnek fizetendő perköltség teljesítési határideje 15 nap.

Kimondja, hogy az I. r. felperes és az alperes az első- és másodfokú perköltségeiket maguk viselik, kötelezi a II. r. felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25 000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. r. felperest 36 000 (Harminchatezer) forint, a II. r. felperest 60 000 (Hatvanezer) forint, az alperest 24 000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illeték államnak külön felhívásra történő megfizetésére.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. r. felperes és az alperes 1984-től élettársi kapcsolatban éltek, 1989-ben házasságot kötöttek. A házasságuk megromlott, ennek oka többek között az I. r. felperes házassági hűségét sértő magatartása is volt, melyről az I. r. felperes 2000. évtől kezdődően különböző partnereivel való együttléteiről fényképfelvételeket készített, amelyek egy részét az alperes elé tárta. A fényképfelvételeken a II. r. felperes meztelen, illetve félmeztelen állapotban, illetve szexuális aktus közben látható.

Az I. r. felperes az alperes elé tárt fényképfelvételeket nem kérte vissza, azokat az alperes magánál tartotta.

A fényképeket az alperes a M.-i Városi Bíróság előtt P.20...../2004. szám alatt indult házasság felbontása és vagyonközösség megszüntetése iránti eljárásban a 42. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten, zárt borítékban az iratokhoz csatolta.

Az alperes a fényképfelvételeket fiának és menyének, valamint a II. r. felperesről készült fényképfelvételt **tanú 1**-nak mutatta meg.

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes képmásukkal visszaélt, a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezését és a magatartástól eltiltását kérték, valamint az alperes által becsatolt fényképfelvételek I. r. felperes részére történő kiadását, továbbá a felperesek részére személyenként 1 000 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével megállapította, hogy az alperes visszaélt a II. r. felperes képmásával, ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II. r. felperesnek 20 000 forint, az I. r. felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 50 000 forint perköltséget. Az I. r. felperest 60 000 forint, a II. r. felperest 25 000 forint, az alperest 35 000 forint államnak járó kereseti illeték külön felhívásra történő megfizetésére kötelezte. Határozatának indokolásában azt állapította meg, hogy a fényképfelvételeket három személyen kívül más nem látta. **tanú 1** tanú kizárólag a II. r. felperesről készült fényképfelvételt látta, az alperes fia és menyje pedig csak II. r. felperest ismerte fel a fényképekről. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy az I. r. felperes vonatkozásában nem valósult meg a képmással való visszaélés. Arra figyelemmel, hogy az alperes a magatartását nem ismételte meg a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontjára alapított keresetet elutasította. Ugyancsak elutasította a nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló keresetét II. r. felperesnek, mert nem bizonyította olyan hátrány bekövetkezését, amely indokolná a nem vagyoni kárpótlás megállapítását.

Az ítélet ellen az I.-II. r. felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes kereseti kérelmük szerinti marasztalását kérték. Fellebbezésük indokaként hivatkoztak arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban rögzítettekkel szemben a fényképfelvételeket úgy szerezte meg, hogy a zárt szekrényt kinyitva, onnan azokat kiemelte.

Hivatkoztak arra, hogy a bizonyítási eljárás anyagából az a következtetés vonható le, hogy a fényképfelvételek tartalma beszédtema volt a faluban, továbbá az alperes fia és menyé vallomásából az is megállapítható, hogy I. r. felperest is felismerték a fényképfelvételeken. Hivatkoztak a 34/1992. (VI. 1.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint a személyiségi jogsértés megtörténte esetén a nem vagyoni kártérítés megállapítható.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a Ptk. 80. § (1) bekezdésében foglalt visszaélést kimerítő felróható magatartásnak nem minősül az, hogy az érzelmi támaszt nyújtó fiának és menyének az események idején egy alkalommal a képeket megmutatta.

A nem vagyoni kártérítésre önmagában a jogsértés miatt igényt tartani nem lehet. A jogsértéstől való eltiltásra és a jogsértés abbahagyására irányuló fellebbezési kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy a fényképfelvételek nincsenek a birtokában.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben találta alaposnak.

A Pp. 253. § (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette a II. r. felperes keresetének részben helyt adó ítéleti rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárás lefolytatását követően a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel is túlnyomó részt egyetértett az ítéletábra.

A Ptk. 80. § (1) bekezdése védelmet ad a más képmásával vagy hangfelvételével való bármiféle visszaélés ellen. A felhasználás módja visszaélést jelent, ha bármilyen módon sérti az ábrázolt személy jogait és törvényes érdekeit. Senki sem jogosult, még a legszűkebb családi- vagy baráti körben sem megmutatni azt a fényképet, amely ábrázolás-módjánál fogva hátrányos helyzetben, hátrányos módon tünteti fel az ábrázolt személyt (Dr. Törő Károly: Személyiségvédelem a polgári jogban. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1979. 525-527. oldal).

A fentiekből következően az I. r. felperes fellebbezése alapos volt annyiban, hogy az alperes a képmásával visszaélt. Azt maga az alperes sem vitatta, hogy fiának és menyének az I. r. felperest ábrázoló fényképfelvételt megmutatta, a 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben **P-né K. T.** úgy nyilatkozott, hogy „... ők ketten voltak a képen ... az apósomnak az arca nem szerepelt ezeken a képeken, hanem intim helyzetben, közösülés közben lévő párt láttam, csak feltételeztem a körülményekből, hogy az apósom volt.” Amennyiben nem felismerhetően ábrázolta volna I. r. felperest a fénykép, nyilvánvalóan az alperes sem háborodott volna fel és mutatta volna meg azt családtagjainak.

Fentiekből következően az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes az I. r. felperes képmásával visszaélt.

A jogsértéstől való eltiltásra és a jogsértés abbahagyására irányuló fellebbezési kérelem nem teljesíthető, hiszen az alperes a jogsértő magatartást nem tudja folytatni, ugyanis a fényképfelvételek nincsenek a birtokában.

Alapítván az I. és II. r. felperesek fellebbezése a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában az alábbiak miatt. A nem vagyoni kártérítés körében elsősorban azt kell vizsgálni, hogy a felperesek által sérelmezett magatartás mennyiben befolyásolta a személyükről kialakult értékítéletet, társadalmi megítélést. Az eljárás során a felperesek sem állították és nem is bizonyították olyan hátrány bekövetkezését, amely csak nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható, önmagában az arra történő hivatkozás, hogy kellemetlenül érezték magukat, ennek megállapításához nem elegendő. A nem vagyoni kártérítésre irányuló kérelem elutasítása kapcsán kifejtett elsőfokú bírósági jogi álláspontot az ítélet tábla is maradéktalanul osztja.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem tért ki a fényképfelvételek kiadására irányuló kereseti kérelemre. Miután a rendelkező rész szerint az elsőfokú bíróság a keresetet részben elutasította, az ítélet tábla az erre irányuló kereseti kérelmet is elutasítottnak tekintette, ám azt az alábbiak miatt részben megváltoztatta.

Az inkriminált fényképfelvételek a M.-i Városi Bíróság ..P.20...../2007. számú iratanyagához kerültek becsatolásra az alperes részéről, melyeket a városi bíróság a 42. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítetten zárt borítékban csatolt az iratokhoz.

Az elsőfokú bíróság a fényképfelvételeket ugyan beszerezte, azonban azokat a per anyagává nem tette, felbontásra nem kerültek. Az eljárás jogerős befejezését követően azokat vissza kell küldenie a M.-i Városi Bírósághoz. Ezért az ítélet tábla feljogosította az I. r. felperest, hogy az alperes által mellékletként csatolt fényképfelvételek kiadását a M.-i Városi Bíróságtól kérhesse.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a perköltség fizetés teljesítési határidejéről, ezért az a Pp. 217. § (1) bekezdése alapján 15 napos határidőben állapította meg.

Az I. r. felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért az ítélet tábla - figyelemmel a pernyertesség-pervesztesség arányára - a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a perrel felmerült költségeiket az I. r. felperes és az alperes maguk viselik.

A II. r. felperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért az ítélet tábla a Pp. 79. §-a alapján kötelezte az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és az (5) bekezdésben írtakra.

Az eljárás során a feleket az 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezménye illette meg, ezért a sikertelenül fellebbező II. r. felperes teljes mértékben, a részben sikerrel fellebbező I. r. felperes az alperessel egyenlő arányban megosztott mértékben köteles az államnak külön felhívásra fellebbezési illetéket megfizetni.

D e b r e c e n, 2009. szeptember 4. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -

Ítéltábla

D e b r e c e n

Pf.I.20.111/2009/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Gáthy Zoltán ügyvéd (4700 Mátészalka, Kossuth u. 47.) által képviselt I.rendű felperes neve, címe I. r. és II.rendű felperes neve, címe II. r. felpereseknek - a Dr. Rózsavölgyi Ágnes ügyvéd (1055 Budapest, Szalay u. 13.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Debreceni Ítéltábla előtt Pf.I.20.111/2009. szám alatt folyamatban volt eljárásban meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t :

Az ítélet tábla a Debreceni Ítélet tábla Pf.I.20.111/2009/4. sorszámu ítéletének rendelkező része első bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

„az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 59 000 (Ötvenkilencezer) forintra felemeli.”

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Ítélet tábla Pf.I.20.111/2009/4. sorszám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta, e körben többek között az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 71 000 Ft-ra emelte fel.

Az alperes Pf. 5. sorszám alatti beadványában az ítélet kijavítását kérte arra hivatkozással, hogy számítási hiba vagy elírás következtében a kereseti illeték összege helytelenül került meghatározásra.

A kijavítás iránti kérelem alapos.

Az elsőfokú bíróság az I. r. felperest 60 000 forint, a II. r. felperest 25 000 forint, az alperest 35 000 forint államnak járó kereseti illeték külön felhívásra történő megfizetésére kötelezte. A másodfokú ítélet a részbeni megváltoztatás következtében az I. r. felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 36 000 forintra leszállította, a II. r. felperes által fizetendő kereseti illeték összege változatlan maradt, ebből következően az alperes által fizetendő kereseti illeték összege helyesen 59 000 forint.

Az alperes által fizetendő kereseti illetéket azzal az összeggel kellett volna felemelni, amellyel az I. r. felperes által fizetendő kereseti illeték összegét a bíróság leszállította, ez pedig 24 000 forint ($35\,000 + 24\,000 = 59\,000$).

A fentiek miatt az ítélet tábla az ítéletet a Pp. 224. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint kijavította.

D e b r e c e n, 2009. szeptember 30. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelűl:

- kiadó -

